

בבית המשפט לתביעות קטנות ירושלים

ת"ק 47641-12-23

בפני: כב' הרשם הבכיר טדי ארז

התובע: יוסף ביטון

נגד

הנתבעת: רשות המיסים - ירושלים

פסק דין

בפניי בקשת הנתבעת לסילוק על הסף מחמת העדר עילה וחוסר סמכות עניינית בשל והיותו של בית משפט זה פורום לא נאות.

הרקע ותמצית טענות הצדדים

1. התובע, אזרח ירושלמי עורך דין במקצועו, עתר לחייב את הנתבעת על סך 36,400 ש"ח כתקרת סמכותו של בית משפט זה.
2. על פי הנטען בכתב התביעה, המבקשת - הנתבעת ניכתה באמצעות קרן מקפת - מרכז לפנסיה ותגמולים בע"מ (כניכוי במקור) 35% מס מכספי התגמולים, בסך של 40,800 ש"ח.
3. התובע ציין, כי עם אישור משיכת הכספים, ביקש לקבל את אישורה של הנתבעת בדבר מס התגמולים (שנוכה במקור) שהתקבל לרשותה ולצד זאת, ללמוד את מקור סמכותה בדין לגבותו.
4. לטענתו **פקודת מס הכנסה** [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**") ותקנות מס הכנסה (כללים בדבר חיוב במס על תשלומים לקרן שלא אושרה ותשלומים שלא כדין), תשכ"ב-1962 (להלן: "**התקנות**"), אשר מכוחן נגבה מהתובע מס תגמולים, חוקקו בידי גורמים חסרי סמכות מפורשת בדין לחוקק וללא הסכמתו ומודעותו המפורשת של העם, ולפיכך, על הפקודה והתקנות שורה התראת בטלות.
5. לשיטתו גביית מס התגמולים התבצעה שלא כדין ומשכך יש להשיב לו את דמי מס התגמולים שנגבו שלא כדין.
6. לטענת המבקשת דין התביעה להידחות על הסף מחמת העדר עילה, חוסר סמכות עניינית, וכן מחמת העובדה שבית משפט זה אינו הפורום המתאים לדון בטענות העולות במסגרת התביעה.

7. ביחס להעדר עילה טוענת המבקשת, כי טענתו היחידה של התובע היא שהפקודה חסרת כל תוקף מאחר שחוקקה על ידי הכנסת בהעדר סמכות.
8. בנוסף טענה, כי הסמכות העניינית לבחינת טענות הנוגעות להליך קבלת החזר מס תגמולים או להגשת השגה על החלטה בעניין מוסדרים במפורש בפקודה בסעיפים 153-156.
9. התובע מתנגד לבקשה וטוען שהתקנות בפקודה חוקקו בידי גורמים חסרי סמכות ובניגוד להסכמתו המפורשת של העם וכי ההתקשרות החוזית בין שני הצדדים, ניתנה מבלי הסכמה או כל תקפות לקיומה. עוד הוסיף, כי מדובר בתביעה אזרחית קטנה ומשכך הפורום הנאות הוא בית המשפט לתביעות קטנות.

דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי בכתב התביעה, בבקשה ובתגובה לה ובחנתי את החומר המצוי בתיק הגעתי לכלל מסקנה כי דין תביעה זו להיות מסולקת.
11. ההלכה קובעת, כי בית משפט ישתמש בסמכותו למחוק תביעה על הסף, רק במקרים בהם ברור כי אין התובע יכול לקבל, על בסיס הטענות המבססות את תביעתו את הסעד המבוקש וינקוט בסמכות זו בזהירות המרבית.
12. הכלל הוא, כי שאלת הסמכות העניינית נקבעת על פי מבחן הסעד הנתבע. על כן, כאשר באה לפתחו של בית המשפט בקשה לסילוק על הסף, בית המשפט יבחן האם הסעד לו עתר התובע בכתב התביעה נמצא מסגרת סמכותו ר' נא ע"א 510/82 **רינה חסן נ' יפה פלדמן**, פ"ד לז(3) 001 ; ע"א 8130/01 **מוחמד מחאג'נה נ' מוחמד אגבאריה** (פורסם במאגרים).
13. במסגרת הליך זה מבקש התובע שאקבע, שהוא זכאי לסך סכום המס שנגבה ממנו עד לגובה סמכות בית המשפט לתביעות קטנות, עת ביקש לממש את כספי הפנסיה. טענתו אינה כנגד דרך החישוב, גובה הסכום, או כל "טענה שומתית" אחרת אלא טענתו היחידה כפי שעולה מכתבי הטענות הינה שהכנסת לא היתה מוסמכת לחוקק את החוקים שעל פיהן נגבו המיסים.
14. כדיי ללמוד ולהעמיק בטענתו המשפטית, התובע מפרט בתביעתו, ומצרף התכתבות שקיים עם כנסת ישראל, ותשובתה שניתנה באמצעות הלשכה המשפטית של הכנסת. מאלה ניתן ללמוד שטענתו העיקרית הינה כלפי סמכות הכנסת לחוקק חוקים. לשיטתו, בתאריך 12.2.1958 בכנסת ישראל השלישית בה נחקק **חוק יסוד: הכנסת**, נשמט במודע כל זכר לאימוץ המשכיות סמכות תחיקה שהיו נתונות לאסיפה המכוננת כפי שהיה לכנסת הראשונה והשניה ולכל כנסת אחריה. כך למעשה, לשיטתו חדלה הרשות המחוקקת מלהתקיים במדינה ישראל. התובע ממשיך במסעו לשנות ה-90 ופרסום פס"ד המזרחי תוך ציטוט שופטי עליון בדבר מעמד הכנסת וכיוצ"ב.

15. למעשה, מבקש התובע שבית משפט לתביעות קטנות זה, יכריע שהוא זכאי לסכום התביעה, על בסיס קביעה, שהכנסת לא היתה מוסמכת כלל לחוקק את חוקי ותקנות מס הכנסה, ומשכך גביה זו, (כגורל כל מס שנגבתה מאז 1958 ועד היום), דינו להתבטל.
 16. עם כל הכבוד הראוי, בית המשפט לתביעות קטנות איננו המקום לדון בשאלת סמכות הכנסת לחוקק חוקים, עניינים שהינם מתחום המשפט החוקתי והמנהלי.
 17. הליך תביעות קטנות נועד לתכלית מיוחדת והינה להנגיש את מערכת המשפט לתובעים חד פעמיים בתביעות לתשלום כסף בסכומים קטנים יחסית וכן להניח את בעלי הדין על קרקע שוויונית. המדובר על הליך פשוט מהיר וזול. סמכות בית המשפט לתביעות קטנות קבועה בס' 60 (א) **לחוק בתי המשפט** [נוסח משולב], תשע"ד-1984 לפיה ידון בית המשפט בתביעות אזרחיות לתשלום בסכום שאינו עולה על 33,900 ₪ (שכיום מעודכן על סך של 37,700 ₪) ולמתן צו להחלפת מצרך, תיקונו או ביטולו כשוויו אינו עולה על הסכום האמור.
 18. ניכר כי אין בתביעה זו כדי להחליט להליך שבפניי. התובע, אמנם מבקש סכום כספי אך העילה נובעת מטענות הנוגעות לסמכות החקירה של הכנסת. במילים אחרות, התובע מבקש לבצע תקיפה עקיפה של דבר חקיקה, באמצעות תביעה קטנה. [לעניין זה ר' רע"א 2063/16 **הרב יהודה גליק כנגד משרת ישראל** (פורסם במאגרים)].
 19. מעבר לנדרש אוסיף, כי מבוקש להשיב כספי מס שנגבו בהתאם להוראות הדין, וזאת כאשר תקנות 150-156 **לפקודה** מסדירות את אופן ההשגה על החלטת השומה. תקנה 150 לפקודה מקנה זכות השגה לפני פקיד שומה. כמו כן, תקנה 153(א) לפקודה קובעת כי ערעור על החלטת פקיד השומה יוגש לבית המשפט המחוזי, כך שאפילו אתייחס לתביעה ככזו המכוונת כנגד השומה, בית משפט זה נעדר סמכות עניינית לדון בה.
 20. בנסיבות הללו, המסלול שבחר בו התובע אינו המסלול הנכון כאשר מבוקש באמצעות תקיפה עקיפה שיוכרעו סוגיות שכלל לו מוצו בהליך המתאים - הליך השגה, ובאשר לסמכות לגבייה, ביחס לסמכות הכנסת לחוקק חוקים, סוגייה שבוודאי אינה מתאימה לידון בהליך זה.
 21. נוכח האמור לעיל, אני מורה על מחיקת התביעה שאינו מתאים כאמור להליך זה.
 22. התובע ישלם הוצאות הנתבעת בסך של 750 ש"ח.
 23. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.
- ניתן היום, ט' תמוז תשפ"ד (15.7.2024), בהעדר הצדדים.

(-) **רשם בכיר**